

DREVOSTAVBY & FASÁDY

V dialógu

Už na začiatku 90. rokov 20. storočia spôsobil obytný dom plánovaný architektom Walterom Stolzom senzáciu na úpätí bavorských Álp: moderná architektúra uprostred lúky s ovocnými stromami na okraji vidieckej osady, postavená celá z dreva, čo bolo inak bežné iba pre stodoly a hospodárske budovy. O 30 rokov neskôr bolo potrebné túto ikonickú solitérnu budovu rozšíriť o nové využitie: vďaka šikovne naplánovanej prístavbe Stolz pridal k domu štúdióvu budovu a vytvoril homogénny súlad v dialógu medzi starým a novým.

Elisabeth Mehrl, zákazníčka, je dlhoročnou úspešnou maliarkou. Svoj ateliér si založila na susednej farme. Doma pre jej umeleckú tvorbu zatiaľ nebol vhodný priestor. Bolo v pláne pridať k domu prístavbu na okraji, ale pôvodná situácia bola zložitá: jediný spôsob, ako rozšíriť existujúcu budovu, bol na jej západnej strane. Ale práve toto bolo pre majiteľku posvätné, pretože oblasť orientovaná na západ ponúka vysokú kvalitu bývania a ničím nerušený výhľad vďaka svojej orientácii na popoludňajšie a večerné slnko. Dilema - až kým architekt neprišiel s riešením, ktoré by ich mohlo zachrániť: odvahu nechať medzi nimi priestor! Walter Stolz oddelil a spojil tieto dve budovy pomocou medzi-zóny: prechodovou časťou chránenou z ulice súvislou drevenou fasádou preklenutou sklenenou strechou. Z jednej budovy do druhej sa dostanete len niekoľkými krokmi a suchými nohami, čo zabezpečuje presklená strecha a vďaka roštovej podlahe je dostatok denného svetla aj v prízemí domu. Walter Stolz navyše naplánoval horné poschodie ako pokračovanie bytového domu s rovnakým profilom, prízemie však bolo výrazne posunuté dozadu. Výsledkom bolo zastrešené nádvorie, ktoré je možné využiť ako exteriérové štúdio a ktoré zároveň otvára západnú fasádu domu do okolia.

O projekte

Projektant

Stolz Architekten, Rosenheim
www.stolz-arch.de

Realizačná firma

STAVITEL
Zimmerei Matheis GmbH
Flintsbach
www.zimmerei-matheis.com

Použité produkty

Pullex Platin

Homogénna jednotka

Starostlivé zaobchádzanie s krajinou, ako aj so vzhlľadom existujúcej budovy bolo základnou požiadavkou pri plánovaní ateliérového domu: „*Nechcel som vedľa seba kombinovať staré a nové, ale naďalej myslieť na staré a nové ako na celok,*“ hovorí architekt. Rovnako ako v prípade obytnej budovy, aj táto prístavba odkazuje na regionálnu stavebnú tradíciu - podlhovastý dizajn odzrkadľuje vidiecku architektúru alpského regiónu. Tento dojem umocňuje západne orientované okno štúdiového domu, ktoré je možné úplne zakryť sklopným posuvným prvkom do jednej roviny s fasádou - ak je fasáda uzavretá, budova z diaľky pripomína stodolu. Hoci sú stará a nová budova samostatnými štruktúrami, tvoria homogénnu jednotku. Môže za to aj návrh fasády: rovnako ako stará budova, aj štúdiový dom bol realizovaný ako drevená konštrukcia s fasádou z hrubo píleného smreka. Následne dostali obidve budovy jednotný vzhlľad pomocou náteru s efektnou lazúrou **ADLER Pullex Platin** v tmavej, kovovej, ligotavej antracitovej šedej. Mimochodom, fasáda bola natretá majstrovskou rukou, konkrétne dosku za doskou, samotnej Elisabeth Mehr! „*Nie je to veľmi kreatívne, ale aspoň meditatívne dielo,*“ hovorí umelkyňa. Úsilie sa vyplatilo: obytný a štúdiový dom sa dnes javí ako homogénna jednotka, ktorá môže byť príkladom pre úspešné rozšírenie existujúcej budovy - a z tohto dôvodu aj ako „budova, ktorá sa mení, ale zostáva rovnaká“, bola ocenená 2. cenou na súťaži drevostavieb Rosenheimer Holzbaupreis 2020.

